

JÉZUS ÉS A KERESZT

Sík Sándor

Akkor felemelék a keresztet a poroszlók.
És tompán megzördültek a hosszú nagy szegek.
Odalépett. Szemében két csillag remegett.
S az ostor izzó csókja szent vállain piroslott.

Vöröslő fény világolt a Koponyák hegyén,
Az égen torlódtak fekete fellegek.
Már vijjogott a szél, a föld már reszketett.
És recsegett a kárpit a templom rejtekén.

A palota előtt kiáltozott rekedten
A hullámzó tömeg ... kis szegény emberek.
A lét örök forgása egy percre megmeredt
S némán egymásra néztek: Krisztus és a kereszt ketten.

Nagy ismeretlen tűzzel a lét új titka rezgett
Ama szemben és arcon s a töviskoszorún,
És karjait kitárta, szelíden, szomorún,
És magához ölelte a rettentő keresztet.

Forrás: www.keresztenydalok.hu